

Η αναπνοή σας

Δύσκολος μήνας αυτός ο Οκτώβριος. Λίγες μόλις μέρες μετά μία εκλογική αναμέτρηση, το μυαλό των Ελλήνων κατευθύνεται και πάλι στην επόμενη εκλογική μάχη.

Εκεί οδηγούν οι κινήσεις της κυβέρνησης.

Από την μια η αίσθηση που έχει δημιουργηθεί ότι η Ν.Δ. υπέκλεψε την ψήφο των πολιτών. Η δήλωση του κ. Αλογοσκούφη ότι άλλο οι γενικές τοποθετήσεις προεκλογικά και άλλο η πολιτική όπως εφαρμόζεται από μια Κυβέρνηση, είναι η καλύτερη επιβεβαίωση. Η σκαιά απόρριψη από την Ευρωπαϊκή Ένωση της πρότασης για αναθεώρηση του ΑΕΠ κατά 25% με περιορισμό στο 9%, δηλαδή στο 1/3 της ελληνικής πρότασης, εύλογα δίνει βάση αμφισβήτησης των στοιχείων που τηρεί και επικαλείται η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, όχι μόνο του ΑΕΠ, αλλά και του χρέους, της ανεργίας, της ακρίβειας που άμεσα μας αφορούν.

Από την άλλη η εναγώνια προσπάθεια για την άμεση ψήφιση νέου εκλογικού νόμου, στα πρότυπα του 42%, με πριμ 50 εδρών στο πρώτο κόμμα, χωρίς όμως αυτό να ισχύει στην περίπτωση συνασπισμού κομμάτων. Ενός νόμου που επηρεάζει άμεσα το πολιτικό μας σύστημα αλλά η Κυβέρνηση θα τον συζητήσει μόνο στην Βουλή. Εκφραση μειωμένης δημοκρατικής ευαισθησίας ή απλά υποταγής σε μικροκομματικές σκοπιμότητες;

Εκεί οδηγούν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Τα τρία μικρά κόμματα δίνουν αγώνα ανάδειξης ή καθιέρωσης, με τις γνωστές δόσεις υπερβολής, στα δυσδιάκριτα όρια ανέξοδου λαϊκισμού.

Το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, διέρχεται μια ακόμη φάση εσωστρέφειας, μετά το σοκ της νέας ήττας και τον αγώνα ανάδειξης του επόμενου ηγέτη. Μια διαδικασία και μια αναμέτρηση που θα μπορούσε να συμβάλλει ουσιαστικά σε ένα πιο καθαρό ιδεολογικό προσανατολισμό, μια αποτελεσματική αντιπολιτευτική στρατηγική, μια εξειδίκευση θέσεων. Η αντιπαράθεση όμως, με τα καθαρά προσωπικά χαρακτηριστικά της, έχει εκτρέψει την συζήτηση σε άλλες εποχές και άλλες επιλογές. Ξεκινούν ότι τα λάθη του χθες έχουν ήδη κριθεί. Ξεκινούν ότι η νίκη για την νίκη ουδέποτε χαρακτήρισε τους αγώνες της δημοκρατικής παράταξης. Ξεκινούν ότι το πότε των εκλογών αποφασίζει η Κυβέρνηση, και όπλο της αντιπολίτευσης σε μια αναμέτρηση είναι ο καθαρός και πειστικός λόγος. Αυτόν τον Οκτώβρη όλα μπήκαν στο ράφι.

Ετσι, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση συμβάλλουν στην καλλιέργεια προεκλογικού κλίματος. Ο,τι καλύτερο για μια Κυβέρνηση που αρέσκεται στον αποπροσανατολισμό από τα καυτά προβλήματα και στην εξυπηρέτηση δικών της σκοπιμοτήτων.

Η Συντακτική Ομάδα

Η Σοσιαλδημοκρατία σε σταυροδρόμι

Η ομιλία της Άννας Διαμαντοπούλου σε εκδήλωση του Περιοδικού "Μεταρρύθμιση" στις 24/10/2007

Η Σοσιαλδημοκρατία ήταν η μεγάλη ελπίδα του πλανήτη ως πολίτευμα. Δεν ήταν ο τρίτος δρόμος ανάμεσα στο καπιταλισμό και το κομμουνισμό της προηγούμενης περιόδου, αλλά ένα σύστημα που έχει αποδώσει εξαιρετικά πολύτιμους καρπούς για τη δικαιοσύνη, την ισότητα, την πρόοδο και την ανάπτυξη.

Ο 19ος και ο μισός 20ος αιώνας έδωσε τη δυνατότητα στη Σοσιαλδημοκρατία να κινείται με πολύ συγκεκριμένες διαχωριστικές γραμμές. Είναι η Σοσιαλδημοκρατία αυτή που αναγόρευσε και κατέκτησε εξ ονόματος των πολιτών τα πολιτικά δικαιώματα για τις κατώτερες τάξεις, είναι κατ'εξοχήν το σύστημα που έφερε την κοινωνική αναδιανομή με τη θέσπιση του κοινωνικού κράτους, είναι το σύστημα που στην οικονομία επέβαλλε μια εθνική προστασία της παραγωγής, χρησιμοποίησε τον κενυσιανισμό ως βασική λογική της λειτουργίας της οικονομίας (δημόσιες επενδύσεις δηλαδή), είχε ένα προσδιορισμένο ρόλο του κράτους που στην αρχή ήταν κυριαρχία στην ιδιοκτησία, και στην πορεία έγινε το κράτος στρατηγείο. Είναι η Σοσιαλδημοκρατία αυτή που έφερε στην επιφάνεια το ρόλο του κοινωνικού διαλόγου και των συνδικάτων.

Μετά τις μεγάλες γεωπολιτικές αλλαγές του '89 και με την παγκοσμιοποίηση πλέον ως ένα φαινόμενο χωρίς όρια στην οικονομία και στην τεχνολογία, τα πράγματα αλλάζουν δραματικά. Αλλάζει το μοντέλο παραγωγής, αλλάζει το μοντέλο εργασίας, υπάρχει πια ανταγωνισμός μεταξύ κρατών και όχι μόνο μεταξύ επιχειρήσεων, υπάρχει ένας τελείως διαφορετικός χώρος εξέλιξης των πολιτικών συστημάτων.

Αλλάζουν τα Σοσιαλδημοκρατικά Κόμματα αλλάζουν και τα συντηρητικά Κόμματα στην Ευρώπη. Υπάρχει μια όσμωση και βέβαια το ευρωπαϊκό φαινόμενο και η ευρωπαϊκή ενοποίηση κάνει πιο δυσδιάκριτες τις γραμμές. Κινείται η Σοσιαλδημοκρατία προς το συντηρητικό χώρο για να αποσπάσει τους κεντρικούς ψηφοφόρους και να διαμορφώσει πλειοψηφίες σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων; Εκφράζει η Σοσιαλδημοκρατία την Κεντροαριστερά και κινείται προς τα λαϊκά στρώματα, επιλέγοντας να χάσει χώρο από τους κεντρικούς ψηφοφόρους;

Ως δίλημμα τέθηκε και στις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου. Το δίλημμα, να πάμε πιο Αριστερά, με τον ίδιο τρόπο επανήλθε πολλές φορές στη Γαλλία. Κάθε φορά που έχαναν πήγαιναν πιο Αριστερά, με αποτέλεσμα να έχουν σήμερα την πιο ισχυρή Δεξιά στην Κυβέρνηση. Το ίδιο έλεγαν οι Βρετανοί

Εργατικοί για 18 χρόνια στην αντιπολίτευση. Το λέει σήμερα το SPD στη Γερμανία και ο Λαφοντέν ο οποίος έχει αποσπαστεί, παίρνει 10%.

Το «πιο Αριστερά» είναι ένα σύνθημα που όμως όσο αιωρείται, χωρίς να προσδιορίζουμε τι ακριβώς εννοούμε, δεν σημαίνει απολύτως τίποτε. Ίσως να καιδεύει τα αυτιά, ίσως να μας ευχαριστεί, αλλά πρέπει να το προσδιορίσουμε. Η Αριστερά δεν είναι μια μεταφυσική έννοια. Η Αριστερά αντιλείπει την έννοιά της από τις πολιτικές καταστάσεις που ζούμε και από τις χώρες και τους χώρους στους οποίους εξελίσσονται αυτά τα φαινόμενα. Γιατί, χωρίς να αμφισβητούμε τον πυρήνα βεβαίως των βασικών αρχών, για την ισότητα και την κοινωνική αλληλεγγύη, αλλιώς προσδιορίζονται σήμερα τα αιτήματα της Αριστεράς στη Λατινική Αμερική, αλλιώς στην Ασία, αλλιώς στη Βόρεια Αφρική, αλλιώς στην Ευρώπη.

Συνέχεια στη σελ. 2

«Γι' αυτό δεν θέτω υποψηφιότητα.»

Την 1η Οκτωβρίου η κ. Διαμαντοπούλου ξεκαθάρισε την θέση της ότι δεν θα διεκδικήσει την προεδρία του ΠΑΣΟΚ, με την παρακάτω δήλωση:

«Το βράδυ των εκλογών μίλησα για αυτογνωσία και αυτοσυγκράτηση. Ακολούθησε πόλωση και άγνη αντιπαράθεση.....

Για πρώτη φορά στα 33 χρόνια ΠΑΣΟΚ, το φάντασμα της διάσπασης πλανάται πάνω από την παράταξη. Οι εξελίξεις έχουν διαμορφώσει ένα κλίμα απαισιοδοξίας και εσωστρέφειας βασισμένο σε συμπεριφορές που δεν αρμόζουν σε ένα ιστορικό κόμμα, σε ένα κόμμα εξουσίας.

Η πόλωση που έχει διαμορφωθεί σήμερα, δεν επιτρέπει την πραγματική αντιπαράθεση θέσεων και ιδεών πάνω στις μεγάλες τομές και ριζικές που απαιτεί η ελληνική κοινωνία. Δεν αφήνει περιθώρια για την υπέρβαση του γενικού και του αυτονόητου.

Αυτό δεν με εκφράζει.

Θέλω στην πολιτική να συμβάλλω στη λύση και όχι στο πρόβλημα.

Θέλω να αγωνιστώ μαζί με όλους για την ενότητα της παράταξης που είναι το κρίσιμο πρόβλημα σήμερα.

Θέλω να αγωνιστώ για την επόμενη μέρα του ΠΑΣΟΚ - για την Αναγέννησή του, για ένα ριζοσπαστικό ΠΑΣΟΚ, για ένα ΠΑΣΟΚ νίκης.

Γι' αυτό και δεν θέτω υποψηφιότητα.»

Διαβάστε επίσης...

- Έρχεται η ώρα για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα
- Το νέο Μουσείο της Ακρόπολης υποδέχεται τους θησαυρούς του Ιερού Βράχου
- Από το Βήμα της Βουλής
- Πρόντι και Βελτρόνι στη Ρώμη

Συνέχεια από την σελ. 1

Σήμερα η Σοσιαλδημοκρατία, σήμερα η Κεντροαριστερά οφείλει να καλύψει όλο το φάσμα των λαϊκών στρωμάτων, που ένα κομμάτι τους σήμερα είναι αποκλεισμένο, είτε από την αγορά εργασίας είτε από την πρόσβαση σε διάφορα αγαθά αλλά και τη μεσαία τάξη.

Η βάση πάνω στην οποία πρέπει σήμερα να κάνουμε τις νέες προσεγγίσεις αναφέρεται σε τρεις μεγάλες ενότητες.

1. Η εξασθένιση του ρόλου του εθνικού κράτους. Ας μιλήσουμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή που θέτει κανόνες, που συναποφασίζουν όλες οι χώρες και Κόμματα από όλες τις χώρες. Είναι σίγουρο ότι το εθνικό κράτος δεν έχει την ισχύ που είχε στο παρελθόν, για να βάλει προστατευτικά μέτρα, για να παίζει ρόλο στην ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, όμως υπάρχουν και πάρα πολλά θετικά, αναγκαία σήμερα.

Ζούμε την παγκοσμιοποίηση με την απελευθέρωση αγορών, και επομένως πρέπει να προσδιορίσουμε το νέο ρόλο του κράτους σε στρατηγικούς τομείς όπως η ενέργεια, οι επικοινωνίες, οι μεταφορές κλπ. Πιστεύω απόλυτα ότι το κράτος θα πρέπει να έχει ιδιοκτησία στα δίκτυα διανομής, π.χ. στις τηλεπικοινωνίες ή στην ηλεκτρική ενέργεια, όμως θα πρέπει και να αποδεχτεί τους όρους λειτουργίας της αγοράς και για το δημόσιο και για τον ιδιωτικό τομέα, ώστε τα προϊόντα, οι υπηρεσίες που παρέχει, να προσφέρονται σε όλους και να εξασφαλίζεται: το δημόσιο συμφέρον και η καθολική υπηρεσία. Δηλαδή όλοι να έχουν πρόσβαση με τον ίδιο τρόπο.

Ο νέος ρόλος του εθνικού κράτους και η αδυναμία να είναι προστατευτικό, σημαίνει ότι διαμορφώνονται άλλα δεδομένα και πρέπει με σαφήνεια να τοποθετηθούμε για την αγορά εργασίας, για το μοντέλο παραγωγής και το τι σημαίνει στροφή στις υπηρεσίες.

2. Οι αλλαγές στο κοινωνικό μοντέλο και στο ατομικό μοντέλο ζωής. Έχουμε κοινωνίες που άλλαξαν, έχουμε άτομα τα οποία έχουν πια προσωποποιημένες ανάγκες κι έχουμε αυτή τη σύγκρουση πολλές φορές ανάμεσα στο ατομικό και το συλλογικό. Σήμερα οι πολιτικές πρέπει να απαντούν και στο άτομο και στο σύνολο. Κάτι, που δεν ήταν αυτόνοτο στο παρελθόν. Εδώ μπαίνουν ζητήματα που έχουν να κάνουν από το καταναλωτικό μοντέλο ζωής και το διατροφικό μοντέλο μέχρι την δομή της οικογένειας σήμερα.

3. Η σχέση με το περιβάλλον, η σχέση με τη φύση. Πολύ μεγάλες επιλογές πρέπει να είναι πια ανατρεπτικές και πλέον στο δίλημμα αναπτυξιακή επιλογή και περιβάλλον, βάσεις πρώτα το περιβάλλον και μετά την αναπτυξιακή επιλογή.

Ας δούμε λοιπόν πώς στις τρεις μεγάλες αυτές ενότητες, ανατρέπεται και ο τρόπος που προσεγγίζουμε και ιεραρχούμε τα ζητήματα.

Το ΠΑΣΟΚ, με ελληνικά χαρακτηριστικά και δεδομένα εκφράζει τη Σοσιαλδημοκρατία, εκφράζει το Κέντρο και την Αριστερά στη χώρα μας. Ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ τις κρίσεις, τις διαδρομές και τα σταυροδρόμια που αντιμετώπισε η Σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη; Ναι. Με το δικό του τρόπο, με καθυστέρηση αλλά το έκανε.

Το 2004 υπέστη μια πολιτική ήττα και υπάρχει πλέον το μεγάλο στοιχείο να αναγεννηθεί, να παρουσιαστεί ξανά ελκυστικό στον ελληνικό λαό. Δεν είναι καθόλου εύκολο, καθόλου αυτόνοτο, δεν μπορεί κανείς εύκολα να το προσδιορίσει χρονικά και η προηγούμενη περίοδος υπήρξε εξαιρετικά δύσκολη.

Σε όλη την Ευρώπη έχουμε μια κρίση στα Σοσιαλδημοκρατικά Κόμματα, μια υποχώρηση, και αντίστοιχα επικράτηση των συντηρητικών Κομμάτων σε πολλές χώρες. Υπάρχει μείωση των ρυθμών ανάπτυξης, ανάδειξη των μεγάλων ανισοτήτων, νέες μορφές κίνησης του κεφαλαίου - εξαιρετικά επιθετικές που προκαλούν σοβαρά ζητήματα στις εθνικές οικονομίες. Οι εξαγορές επιχειρήσεων αλλάζουν τα δεδομένα στην Ευρώπη και στις δημόσιες επιχειρήσεις, η μεταφορά της βιομηχανίας στον τρίτο κόσμο οδηγεί σε χάσιμο πάρα πολλών θέσεων εργασίας, η αλλαγή στην αγορά εργασίας γίνεται με έντονους ρυθμούς και η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι προστατευμένη, όπως ήταν στο παρελθόν.

Την ίδια ώρα τα συντηρητικά Κόμματα της Ευρώπης αλλάζουν. Υπάρχει μια όσμωση, δέχονται τους κοινωνικούς εταίρους, υπάρχουν

Συνδικάτα ισχυρά προσκείμενα στα συντηρητικά Κόμματα, μιλούν για κοινωνικό κράτος και ιδιαίτερα στη Γαλλία και στην Ελλάδα, χρησιμοποιούν απολύτως σοσιαλίζουσα ορολογία που προκαλεί σύγχυση στην περιγραφή των πολιτικών. Ανεξαρτήτως τελικού στόχου και πολιτικής που ασκεί το ίδιο κάνει και ο κ. Καραμανλής. Στο νέο πολιτικό περιβάλλον επισημαίνω επίσης ότι τα Κόμματα της Δεξιάς σε όλη την Ευρώπη, επιχειρούν μια διαχωριστική γραμμή με την εθνικιστική Ακροδεξιά.

Το 2004 ο Γιώργος Παπανδρέου επιχειρεί να κάνει το πρώτο μπόλιασμα της Σοσιαλδημοκρατίας με τον κεντροαριστερό πολιτισμικό φιλελευθερισμό. Δηλαδή να φέρει μέσα στο ΠΑΣΟΚ με ένταση και με προτεραιότητα, ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις γυναίκες, με τους μετανάστες, με την οικολογία, με την κοινωνία των πολιτών, με τη συμμετοχική δημοκρατία. Είναι εξαιρετικά σημαντικές επιλογές, που τραβούν διαχωριστικές γραμμές με τη συντήρηση σε πολλά θέματα. Δεν αρκούν όμως αυτά.

Με την πάροδο του χρόνου γίνεται κατανοητό ότι πρέπει να επιστρέψουμε στο σκληρό πυρήνα των προβλημάτων: σε αυτά που αφορούν τις λαϊκές τάξεις, που έχουν να κάνουν με το εισόδημα, με την αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης, με την αγορά εργασίας. Ετσι μετά την διακήρυξη του που εγκρίθηκε από το Συνέδριο του 2005, το ΠΑΣΟΚ επιχειρεί το 2007, με το πρόγραμμά του να δώσει απαντήσεις σε όλα τα καίρια ζητήματα, με συγκεκριμένες πολιτικές.

Εδώ χρειάζεται μια σκληρή αυτοκριτική από όλους μας. Για να κάνουμε το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ αναλύσαμε και συζητήσαμε περισσότερα από επτά επιτυχημένα προγράμματα, Σοσιαλδημοκρατικών και Εργατικών Κομμάτων όπως της Βρετανίας, της Νορβηγίας, της Νέας Ζηλανδίας, του Βελγίου. Είδαμε τι υπάρχει στον κόσμο, είδαμε τι μέτρα, τι ιδέες, τι καινούργιο μπορεί να γίνει. Οι προτάσεις που αποτυπώθηκαν είχαν την απόλυτη στήριξη του Πολιτικού Συμβουλίου.

Ακλούθησε το προγραμματικό Συνέδριο του Μαΐου με συμμετοχή 6500 στελεχών με πολύ παλμό αλλά και μια διαπίστωση ότι σε τόσο μεγάλα σώματα είναι εξαιρετικά δύσκολη η συζήτηση. Οι απόψεις, οι ιδέες που έφτασαν δεν ήταν αυτές που αναμενόταν. Τότε είχα πεί ότι οι αναφορές σε «Αριστερή στροφή» μπορεί να είναι γενικόλογα «πόσο πολύ αγαπούμε και υποστηρίζουμε τα φτωχά λαϊκά στρώματα», όμως το σημαντικό - γιατί αυτό θέλει πια ο κόσμος να ακούσει - είναι επί του συγκεκριμένου. Όταν λέμε «Αριστερά στροφή» τι σημαίνει αυτό στην αγορά εργασίας, στο δημογραφικό πρόβλημα, στην οικογένεια, στο σχολείο; Πως αλλάζουμε το δημοτικό, το γυμνάσιο, τη δημόσια παιδεία, την υγεία; Κατατέθηκαν διάφορες απόψεις και γεγονός είναι ότι δεν υπήρξαν προτάσεις που δεν ελήφθησαν υπόψη. Έτσι καταλήξαμε σε πάρα πολύ ενδιαφέροντα κείμενα.

Ενοιώσα μεγάλη ικανοποίηση που ο Βελτρώνη αναφέρεται σε συγκεκριμένα θέματα από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, όμως εδώ η δημόσια συζήτηση για το πρόγραμμα, για τις μεταρρυθμίσεις και τις αλλαγές που προτείνουμε, ήταν μια συζήτηση που δεν έγινε ποτέ. Γενικές και αόριστες απόψεις με αναφορές στο παρελθόν δεν βοηθούν γιατί όταν χρησιμοποιούμε το παρόν για να αναλύσουμε το παρελθόν, κάνουμε το μέλλον.

Η μεγαλύτερη ίσως κριτική για το 2004 θα έπρεπε να είναι ότι δεν δουλέψαμε αρκετά, δεν τολμήσαμε να αντιμετωπίσουμε το σταυροδρόμι στο οποίο βρίσκεται η Σοσιαλδημοκρατία. Εδώ, είναι και ο ρόλος του ηγέτη, ο οποίος πρέπει να κάνει επιλογές, να βάσει προτεραιότητες αιχμής ακόμη και σύγκρουσης. Είναι το πολιτικό στίγμα που αναδεικνύεται μέσα από την καθημερινή αντιπολιτευτική πρακτική. Είναι ο συμβολισμός των ανθρώπων.

Από το 2004 έγιναν σημαντικές προσπάθειες. Άλλες δρομολογήθηκαν, άλλες δεν ολοκληρώθηκαν. Φτάσαμε στο 2007 και την νέα εκλογική ήττα, που μας βρήκε θεσμικά και πολιτικά ανέτοιμους να διαχειριστούμε. Ο τρόπος που ξεκίνησαν οι διαδικασίες οδήγησαν σε ένα αιματηρό εμφύλιο όπου πολύ δύσκολα μπορεί κανείς να εντοπίσει πολιτικά στοιχεία διαφοροποίησης και αυτό γιατί ως ΠΑΣΟΚ έχουμε πετύχει την πολιτική μας ενότητα.

Η διακήρυξη του 2005, που συμπωματικά έγραψαν ο Βαγγέλης Βενιζέλος και ο Κώστας Σκανδαλίδης και το πρόγραμμα του 2007, την ευθύνη του οποίου είχα εγώ, έχουν γίνει ομόφωνα αποδεκτά. Αρα η

πολιτική ενότητα δεν είναι επίπλαστη. Βασίζεται σε πολύ συγκεκριμένα στοιχεία για τα οποία δουλέψαμε και στα οποία οι πρωταγωνιστές του δράματος έχουν συμφωνήσει.

Είναι αυτά αρκετά για το πολιτικό στίγμα που σήμερα πρέπει να έχει ένα Κόμμα; Όχι δεν είναι αρκετά. Η πολιτική ενότητα είναι η βάση. Οι ηγέτες, οι υποψήφιοι Πρόεδροι πρέπει να δώσουν το δικό τους στίγμα, να μιλήσουν για τις προτεραιότητες που θέτουν, δηλαδή να προσδιορίσουν τον εθνικό στόχο για τη χώρα και βέβαια τι θέλουμε και για το Κόμμα μας. Αυτά σ'εμένα τουλάχιστον, μέχρι στιγμής, δεν έχουν γίνει καθόλου σαφή.

Η μάχη την οποία βιώνουμε σήμερα δεν έχει σχέση με την πολιτική μάχη που γίνεται στους κόλπους και των Σοσιαλδημοκρατικών και των Αριστερών Κομμάτων. Είναι κατά την άποψή μου η τελευταία φάση μιας περιόδου όπου οι στρατηγικοί και οι στρατιώτες έχουν τοποθετηθεί χιαστί. Υπερασπίζονται πρόσωπα και όχι πολιτικές ιδέες όπως συνέβαινε σε μια προηγούμενη εποχή. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να λειτουργήσει η αισιοδοξία της μνήμης και μέσα από τις κρίσεις να προκύψει το καινούργιο, με πολιτικά χαρακτηριστικά βασισμένο σε νέου τύπου ανάλυση, σαν αυτή που προσπάθησα, πολύ επιγραμματικά, να κάνω στην αρχή.

Η πολιτική είναι ιδέες και άνθρωποι. Ο ρόλος των ανθρώπων είναι πάρα πολύ σημαντικός. Η προσωπικότητα ενός ηγέτη δεν είναι δευτερεύον θέμα. Ο Πρόεδρος ενός Κόμματος πρέπει να έχει στρατηγική και να εμπνέει, να έχει τη δυνατότητα να διαχειρίζεται ανθρώπους και κρίσεις, να διαπραγματεύεται, να συγκρούεται, όποτε χρειάζεται. Δεν είναι πρωταγωνιστής ταινίας, όπου θα παίξει ένα ρόλο. Πρέπει ο ίδιος να κουβαλάει μέσα του ιδέες, προτάσεις, να μπορεί να συστρατεύει γι' αυτό που είναι και γι' αυτό που λέει, γι' αυτό που υποσχεθεί στο μέλλον ο ίδιος. Και αυτό δεν μπορεί κανένας να το κάνει μόνος του, τουλάχιστον όχι στις σημερινές εποχές. Γι' αυτό και πίσω από τις ιδέες, και τα άτομα που υπερασπίζουμε χρειάζονται ομάδες οι οποίες δουλεύουν, παράγουν και είναι έτοιμες να προσφέρουν για τη χώρα και για τους πολίτες.

Όσα ακούγονται για διασπάσεις, ή για λυτρωτικές διασπάσεις, ή για καθαρά κόμματα, είναι ιστορικές αφέλειες. Ένα κόμμα με τα χαρακτηριστικά του ΠΑΣΟΚ, δεν επιλέγει να είναι κόμμα διαμαρτυρίας. Θέλει όσα πιστεύει, να τα κάνει πράξη την άλλη μέρα. Θέλει να είναι Κόμμα εξουσίας. Ετσι, αφέλειες είναι και οι μεγάλες αγκαλιές χωρίς κανένα στίγμα πέραν του «Ελάτε όλοι μαζί».

Μέσα από όσα διημέφθησαν αυτές τις μέρες, έρχεται στο νου μου μια παραλλαγή του τίτλου του βιβλίου του Ανδρέα Παπανδρέου. Βλέπω «Το ΠΑΣΟΚ στο απόσπασμα», και αυτό την ώρα που στην Ιταλία οι λέξεις που ουσιαστικά απεκόμισα είναι η «ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού» και η «διεύρυνση του εκλογικού σώματος». Πως δηλαδή ενώνονται δυο Κόμματα και αντί η απήχηση τους να περιορίζεται στο άθροισμα των ψηφοφόρων τους, έχουν σχεδόν 10 μονάδες παραπάνω. Εμείς κινδυνεύουμε να πάμε σε αποσύνθεση και συρρίκνωση. Η δική μας απάντησή πρέπει να είναι «ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού» και στόχος η «διεύρυνσή μας», δηλαδή να φέρουμε περισσότερους πολίτες μαζί μας.

Γιαυτό και προσωπικά δεν μπορώ και δεν θέλω να σταθώ σε μια απλή επιλογή προσώπου. Ζητώ σε αυτή την πορεία για τις κάλπες μια σπιθαμή εμπνεύσεως! Μια ελπίδα για το μέλλον! Μια αίσθηση ότι έχω όλα τα πολιτικά στοιχεία που χρειάζομαι, για να συστρατευτώ με αυτόν που θα επιλέξω.

Σε κάθε περίπτωση - και νομίζω ότι εκφράζω το σύνολο των ανθρώπων που παρευρίσκονται - η 12η Νοεμβρίου είναι για μας μια κρίσιμη ημερομηνία. Θα δουλέψουμε όλοι ώστε με τον καλύτερο τρόπο να ολοκληρωθούν αυτές οι πρωτόγνωρες διαδικασίες, και με τον Πρόεδρο που θα εκλεγεί, θα δουλέψουμε όλοι από την επόμενη μέρα, κοιτώντας στα μάτια όλο αυτό τον κόσμο, που σήμερα έχουμε φέρει σε απελπισία.

Έρχεται η ώρα για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα

« ..... Έχω επανειλημμένα δηλώσει ότι ζητούμε ένα αναπόσπαστο μέρος κτιρίου που ακρωτηριάστηκε. Σε όλο τον κόσμο το ίδιο το όνομα της πατρίδας μας είναι άμεσα συνδεδεμένο με τον Παρθενώνα. Ζητούμε απλώς κάτι μοναδικό, κάτι απaráμιλλο, κάτι ιδιαίτερο της ταυτότητάς μας.....

.....Μόλυνση πάνω από την Ακρόπολη. Τι σας λείπει αυτό; Όταν το Λονδίνο αντιμετώπιζε το σοβαρό πρόβλημα μόλυνσης, υπήρξαν κραυγές πανικού για τα μάρμαρα; Βεβαίως όχι. Για τον απλούστατο λόγο ότι τα μάρμαρα ήταν στεγασμένα στο Βρετανικό Μουσείο. Εμείς δεν προφασισόμαστε ότι τα γλυπτά θα επαναποθετηθούν. Νομίζουμε ότι αυτό δεν γίνεται, αλλά η κυβέρνησή μου έχει διατυπώσει ότι την ημέρα που θα επιστραφούν τα μάρμαρα στην Αθήνα θα υπάρχει έτοιμο να τα δεχθεί ένα όμορφο μουσείο με τα πιο προηγμένα συστήματα ασφάλειας και συντήρησης, δίπλα στην Ακρόπολη.....

Πρέπει να καταλάβετε τι σημαίνουν για μας τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Είναι η υπερηφάνεια μας, είναι οι θυσίες μας. Είναι το ευγενέστερο σύμβολο τελειότητας. Είναι φόρος τιμής στη δημοκρατική φιλοσοφία. Είναι οι φιλοδοξίες μας και το ίδιο τ' όνομα μας. Είναι η ουσία της ελληνικότητας.

Είμαστε έτοιμοι να πούμε ότι θεωρούμε όλη την πράξη του Elgin σαν άσχετη προς το παρόν. Λέμε στην Βρετανική Κυβέρνηση: Κρατήσατε αυτά τα γλυπτά για δύο σχεδόν αιώνες. Τα φροντίσατε όσο καλύτερα μπορούσατε, γεγονός για το οποίο και σας ευχαριστούμε. Όμως τώρα στο όνομα της δικαιοσύνης και της ηθικής παρακαλώ δώστε τα πίσω. Ειλικρινά πιστεύω ότι μια τέτοια χειρονομία εκ μέρους Μεγάλης Βρετανίας θα τιμούσε πάντα τ' όνομά της».

Αποσπάσματα από ομιλία της Μελίνας Μερκούρη στο Λονδίνο

Το νέο Μουσείο της Ακρόπολης υποδέχεται τους θησαυρούς του Ιερού Βράχου

Από το βήμα της Βουλής

Εκθέτουν τη χώρα οι εξαφανίσεις ανηλίκων

«Αδιανόητη και απάνθρωπη» χαρακτήρισε «τη στάση της Ελληνικής Πολιτείας να ανέχεται και να μην αποτρέπει το φαινόμενο της εξαφάνισης ανηλίκων λαθρομεταναστών» η Άννα Διαμαντοπούλου με ερώτηση προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης Δ. Αβραμόπουλο. Επικαλείται και δημοσιεύματα του τύπου που αναφέρονται αναφέρθηκε σε συγκλονιστικές καταγγελίες Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης για εξαφάνιση 48 μικρών λαθρομεταναστών ηλικίας μεταξύ 8 και 13 ετών. «Η εξαφάνιση αυτή, συνέβη σε ξενώνες φιλοξενίας προσφύγων στη περιοχή της πρωτεύουσας τους τελευταίους έξι μήνες. Εκφράζονται φόβοι ότι τα παιδιά πιθανόν να έχουν καταλήξει στην πορνεία ή σε καταναγκαστική εργασία χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί και το ενδεχόμενο εμπορίου παιδικών οργάνων».

Η κυρία Διαμαντοπούλου επισημαίνει ότι τα φαινόμενα αυτά «προσβάλλουν την χώρα μας και την εκθέτουν ως αδύναμη να ανταποκριθεί σε δεσμεύσεις που έχει αναλάβει απέναντι στα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης με την κύρωση με νόμους Διεθνών και Ευρωπαϊκών Συμβάσεων. Αποτελεί

ντροπή για την Ελληνική Πολιτεία και προσβάλλει τον πολιτισμό μας ανήλικα παιδιά να μην τυγχάνουν στοιχειώδους προστασίας, φροντίδας και επιμέλειας από το Ελληνικό Κράτος».

Ζήτησε από τον κ. Αβραμόπουλο να πληροφορήσει το Κοινοβούλιο ποια μέτρα λαμβάνει η ελληνική πολιτεία για την προστασία των ανηλίκων λαθρομεταναστών, ποιο είναι το καθεστώς λειτουργίας των ξενώνων και πως ελεγχονται οι παρεχόμενες υπηρεσίες καθώς επίσης εάν αληθεύουν τα καταγγελλόμενα στο δημοσίευμα και ποια είναι η τύχη των παιδιών που φέρονται να έχουν φιλοξενηθεί σε ξενώνες που έχουν δημιουργηθεί από Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις.

Κόλαφος στην αξιοπιστία της Χώρας. Εγγυάται η Κυβέρνηση την αξιοπιστία των στοιχείων της ΕΣΥΕ;

«Ένα χρόνο πριν ο Υπουργός Οικονομίας παρουσίασε στοιχεία για το αναθεωρημένο προς τα πάνω ΑΕΠ κατά 25%. Ύστερα από τον ενδελεχή έλεγχο της ελληνικής πρότασης αναθεώρησης του ΑΕΠ η Eurostat δέχθηκε ότι η αύξηση αντί 25,6% είναι μόλις 9,6% δηλαδή τρεις φορές μικρότερη» την επισήμανση αυτή έκανε με ερώτηση της (11-10-2007) στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η Άννα Διαμαντοπούλου η οποία χαρακτήρισε την εξέλιξη «κόλαφο που προκαλεί ευτελισμό της αξιοπιστίας της χώρας μας για μια ακόμη φορά».

«Την τελευταία τριετία», ανέφερε, επίσης, στην ερώτηση της, «η κυβέρνηση συνεχώς επικαλείται στοιχεία για το έλλειμμα, την ανεργία, τον πληθωρισμό, την απασχόληση κλπ και epαίρεται για την επιτυχία της σε όλους αυτούς τους τομείς, επικαλούμενη το γεγονός ότι τα έχει επιβεβαιώσει η Eurostat.

Τα στοιχεία αυτά έχουν κατ' επανάληψη αμφισβητηθεί και δεν έχουν ακόμη υποστεί τον ενδελεχή έλεγχο από την Eurostat η οποία κατά βάση θεωρεί αξιόπιστες τις εθνικές αρχές που τα υποβάλλουν»

Η κ. Διαμαντοπούλου υπογράμμισε ότι «δημιουργείται μείζον θέμα για την κατάρτιση του προϋπολογισμού, η προετοιμασία του οποίου έχει βασισθεί σε λάθος δεδομένα του Υπ. Οικονομικών και επιβεβαιώνει τα όσα προεκλογικά έλεγε το ΠΑΣΟΚ για τους λόγους που οδήγησαν τον κ. Πρωθυπουργό σε εκλογές εξηρές. Υπάρχει όμως γενικότερο θέμα για τον τρόπο λειτουργίας της ΕΣΥΕ, τα στοιχεία, που παρέχει τις διαδικασίες που ακολουθεί και την αξιοπιστία των στοιχείων που ανακοινώνει, αλλά και την λειτουργία επιτροπών εμπειρογνομόνων του Υπ. Οικονομίας».

Η κυρία Διαμαντοπούλου ζήτησε από τον κ. Αλογοσκούφη να ενημερώσει τη Βουλή, για τα στάδια παρακολούθησης από την Κυβέρνηση, της πρότασης αναθεώρησης του ΑΕΠ κατά 25,6% που υπέβαλε το Σεπτέμβριο του 2006 και τι μέτρα έλαβε στην πορεία για την προστασία της αξιοπιστίας της χώρας. Επέμεινε ειδικότερα στο εάν εγγυάται η κυβέρνηση την αξιοπιστία των στοιχείων για την πορεία του ελλείμματος, ανεργίας, πληθωρισμού, και απασχόλησης τα οποία επικαλείται, όταν διαπιστώνει προβλήματα μεθοδολογίας και εν τέλει αξιοπιστίας της ΕΣΥΕ και τι μέτρα προτίθεται να λάβει για την ανεξάρτητη λειτουργία της.

Με Πρόντι και Βελτρόνι στη Ρώμη

Σειρά σημαντικών πολιτικών συναντήσεων είχε στη Ρώμη στις 22 Οκτωβρίου η Άννα Διαμαντοπούλου. Η Βουλευτής της Α' Αθήνας έγινε δεκτή από τον Ιταλό πρωθυπουργό κ. Ρομάνο Πρόντι και τον δήμαρχο Ρώμης και νεοεκλεγέντα γραμματέα του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Βάλτερ Βελτρόνι.

Με τον κ. Βελτρόνι συζήτησε ευρύτερα τα προβλήματα των Ευρωπαίων σοσιαλιστών και υπήρξε κοινή διαπίστωση ότι επιβάλλεται μια διεύρυνση του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος και της Διεθνούς προς τον δημοκρατικό χώρο, ώστε «να μην αντιμετωπίζονται μόνο τα συλλογικά προβλήματα αλλά κι εκείνα του ατόμου».

Ο κ. Βελτρόνι την ενημέρωσε για τις διαδικασίες που ακολούθησαν τα δύο κόμματα και οδήγησαν στην δημιουργία του νέου κόμματος καθώς και τον τρόπο οργάνωσης των προκαταρκτικών διαδικασιών εκλογής του νέου ηγέτη του ενιαίου κεντροαριστερού κόμματος στην Ιταλία. Όπως είπε η κυρία Διαμαντοπούλου υπάρχουν «πολλά κοινά σημεία ανάμεσα στο μανιφέστο σε 10 σημεία του Βελτρόνι και στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ».

Με τον κ. Πρόντι – με τον οποίο υπάρχει αμοιβαία εκτίμηση από τα χρόνια της συνεργασίας τους στην Επιτροπή - η κ. Διαμαντοπούλου αντήλλαξε απόψεις για διάφορα θέματα που αφορούν στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και της Σοσιαλδημοκρατίας στην Ευρώπη, σε μια εποχή πολύ διαφορετική πολιτικά, μετά την επικράτηση συντηρητικών Κυβερνήσεων σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Δεκαπενθήμερη Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν

Ιδιοκτήτης: "Αναπνοή στην πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Ξάνθου 28, Ελληνικό 16 777 • e-mail: anapnoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικάλη 4, 15 354 Γλυκά Νερά

